

# Karta przedmiotu

## Cz. 1

Informacje ogólne o przedmiocie		
1. Kierunek studiów: Farmacja	2. Poziom kształcenia: jednolite studia magisterskie	
	3. Forma studiów: stacjonarne	
4. Rok: IV	5. Semestr: VIII	
6. Nazwa przedmiotu: Substancje psychoaktywne		
7. Status przedmiotu: fakultatywny		
8. Treści programowe przedmiotu i przypisane do nich efekty uczenia się		
Celem kształcenia jest nabycie wiedzy na temat substancji psychoaktywnych i problemów związanych z używaniem tych substancji. Studenci zapoznają się z problematyką uzależnień. Poznają metody analizy środków psychoaktywnych. Potrafią wyszukiwać, analizować, selekcjonować i integrować informacje z różnych źródeł, dokonywać ich krytycznej oceny oraz formułować opinie w zakresie wiedzy o środkach psychoaktywnych.		
Efekty uczenia się/odniesienie do efektów uczenia się zawartych w standardach		
w zakresie wiedzy student zna i rozumie: D.W21, D.W25, E.W16.		
w zakresie umiejętności student potrafi: D.U18, D.U21, C.U34.		
w zakresie kompetencji społecznych student jest gotów do: propagowania zachowań prozdrowotnych;		
9. Liczba godzin z przedmiotu		30
10. Liczba punktów ECTS dla przedmiotu		2
11. Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się		
Efekty uczenia się	Sposoby weryfikacji	Sposoby oceny*
W zakresie wiedzy	Sprawdzian pisemny – pytania otwarte	*
W zakresie umiejętności	Obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	*
W zakresie kompetencji	Obserwacja	*

\* zakłada się, że ocena oznacza na poziomie:

- Bardzo dobry (5,0)** – zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte i w znacznym stopniu przekraczają wymagany poziom;
- Ponad dobry (4,5)** – zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte i w niewielkim stopniu przekraczają wymagany poziom;
- Dobry (4,0)** – zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte na wymaganym poziomie;
- Dość dobry (3,5)** – zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte na średnim wymaganym poziomie;
- Dostateczny (3,0)** – zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte na minimalnym wymaganym poziomie;
- Niedostateczny (2,0)** – zakładane efekty uczenia się nie zostały uzyskane.

# Karta przedmiotu

## Cz. 2

Inne przydatne informacje o przedmiocie		
<b>12. Jednostka realizująca przedmiot, adres, e-mail:</b> Katedra i Zakład Toksykologii i Bioanalizy, 41-200 Sosnowiec, ul. Jagiellońska 4, tel. 323641631, biotoks@sum.edu.pl		
<b>13. Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za realizację przedmiotu:</b> Prof. dr hab. Jerzy Stojko, jstojko@sum.edu.pl		
<b>14. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:</b> Znajomość budowy anatomicznej organizmu ludzkiego i podstawowych zależności między budową i funkcją organizmu. Znajomość podstawowych pojęć związanych z toksykologią. Umiejętność korzystania z internetowych baz danych oraz z naukowego piśmiennictwa. Znajomość podstawy technik informatycznych oraz zasady pracy z edytorami tekstu. Umiejętność prezentacji tematu.		
<b>15. Liczebność grup</b>	Zgodna z uchwałą Senatu SUM	
<b>16. Materiały do zajęć</b>	Prezentacje poglądowe	
<b>17. Miejsce odbywania się zajęć</b>	Zgodnie z planem Dziekanatu	
<b>18. Miejsce i godzina konsultacji</b>	Informacje na stronie internetowej: <a href="http://biotoks.sum.edu.pl">http://biotoks.sum.edu.pl</a>	
19. Efekty uczenia się		
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się zawartych w standardach
P_W01	podstawowe pojęcia dotyczące toksykokinetyki, toksykometrii i toksykogenetyki	D.W21.
P_W02	toksyczne działanie wybranych leków, substancji uzależniających, psychoaktywnych i innych substancji chemicznych oraz zasady postępowania w zatruciach;	D.W25.
P_W03	problematykę uzależnienia od leków i innych substancji oraz rolę farmaceuty w zwalczaniu uzależnień	E.W16.
P_U01	oceniać zagrożenia związane z zanieczyszczeniem środowiska przez trucizny środowiskowe oraz substancje lecznicze i ich metabolity	D.U18.
P_U02	przewidywać kierunek i siłę działania toksycznego ksenobiotyku w zależności od jego budowy chemicznej i rodzaju narażenia;	D.U20.
P_U03	wyszukiwać informacje naukowe dotyczące substancji i produktów leczniczych	C.U34.
20. Formy i tematy zajęć		Liczba godzin
<b>21.1. Wykłady</b>		<b>15</b>
Wprowadzenie – historia stosowania substancji psychoaktywnych, podstawowe pojęcia, podział substancji psychoaktywnych		3 (3 w e-learningu)
Metody analizy środków psychoaktywnych		2 (2 w e-learningu)
Obowiązujące prawodawstwo – ustawodawstwo polskie dotyczące alkoholu etylowego, narkotyków, palenia tytoniu		3
Kannabis – budowa, losy w organizmie, działanie kannabinoidów, marihuana, haszysz, olej haszyszowy – działanie i sposób otrzymywania, perspektywy leczniczego zastosowania kannabinoidów		3
Depresanty oun – alkohol etylowy, właściwości, mechanizm działania, zatrucie alkoholem etylowym. Leczenie uzależnienia od alkoholu. Test zaliczeniowy		3

<b>Łącznie</b>	<b>15</b>
<b>22.2. Seminaria</b>	
Stymulatory ośrodkowego układu nerwowego – amfetamina, metamfetamina, kokaina, narkotyki zmodyfikowane o działaniu amfetaminopodobnym.	3
Opioidy – opium, produkty przeróbki słomy makowej, morfina, kodeina, heroina.	3
Halucynogeny – indolowe, pochodne ergoliny, tryptaminy, karboliny, halucynogeny fenylalkilaminowe, pochodne fenyletyloaminy, inne halucynogeny: ketamina.	3
Nikotyna – historia palenia tytoniu, toksykologia nikotyny, zespół uzależnienia od nikotyny (klasyfikacja, obraz kliniczny, aspekty farmakoeconomiczne, psychologiczne i socjologiczne koncepcje uzależnienia, terapia, toksyczne składniki dymu tytoniowego, choroby związane z paleniem tytoniu, bierne palenie.	3
Inne substancje o działaniu psychoaktywnym: barbiturany, GHB, inhalanty, dopalacze	3
<b>24. Literatura</b>	
<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Szukalski B.: Narkotyki – kompendium wiedzy o środkach uzależniających. Instytut Psychiatrii i Neurologii, Warszawa 2005.</li> <li>2. Krakowiak A., Rutkiewicz A. (red.): „Dopalacze” – od teorii do praktyki klinicznej. A-medica press, 2019.</li> <li>3. Seńczuk W. (red.): Toksykologia współczesna. Podręcznik dla studentów farmacji. PZWL Warszawa, 2016.</li> <li>4. Woronowicz B.T.: Uzależnienia, geneza, terapia, powrót do zdrowia. Media Rodzina, Poznań 2009.</li> <li>5. Erickson C.K.: Nauka o uzależnieniach. Od neurobiologii do skutecznych metod leczenia. WUW, Warszawa 2010.</li> <li>6. Szukalski B.: Metody analizy środków uzależniających. Instytut Psychiatrii i Neurologii, Warszawa 1997</li> <li>7. Davenport-Hines R.: Odurzeni. Historia narkotyków 1500-2000. WAB, Warszawa 2006.</li> <li>8. Gilman S.L., Xun Z.: Dym. Powszechna historia palenia. Universitas, Kraków 2009.</li> <li>9. Connolly S.: Warto wiedzieć... kokaina; heroina, amfetamina. Visioner, Warszawa 2003.</li> <li>10. Abel E.L.: Marihuana, pierwsze dwanaście tysięcy lat. Latawiec, Warszawa 2010.</li> <li>11. Sipowicz K.: Czy marihuana jest z konopi? Wydawnictwo Baobab, 2011.</li> <li>12. Jędrzejko M.: Marihuana fakty marihuana mity. ATLA 2, 2011.</li> </ol>	
<b>25. Kryteria oceny – szczegóły</b>	
<p>Zgodnie z zaleceniami organów kontrolujących.</p> <p>Zaliczenie przedmiotu – student osiągnął zakładane efekty uczenia się.</p> <p>Szczegółowe kryteria zaliczenia i oceny z przedmiotu są zamieszczone w regulaminie przedmiotu.</p>	